

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 47

от заседание, състояло се на 21.10.2008 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Бойчо Кулински, акад. Людмил Стайков, доц. д-р Маргарита Пешева, Мария Стефанова, Мая Вапцарова, Милен Вълков доц. д-р Райна Николова, Стефан Димитров.

ОТСЪСТВАЛИ: доц. д-р Лилия Райчева (по болест).

ДНЕВЕН РЕД:

1. Докладна записка от М. Стефанова, и.д. председател и доц. д-р М. Пешева относно действия на СЕМ във връзка с Решение 50 на КРДОПБГДСРС.
2. Избор на Председател на СЕМ.
3. Докладна записка от дирекция „Лицензиране“.
  - Окончателен текст на Решения за обявяване на конкурси за радио дейност за градовете Разград и Търговище.
4. Докладни записки от дирекция „Правни дейности“ относно установени административни нарушения (от миналото заседание).
5. Докладни записки от дирекция „Мониторинг“ относно:
  - Мониторинг на част от програмните характеристики (новини и актуални предавания) на радиопрограма N-Joy и на „Бумеранг SM“ на Габрово.
  - Отчет за дейността на дирекция „Мониторинг“ за м. септември 2008 г..
6. Разглеждане на преработения вариант на Становището за ЗИД на ЗРТ, подготвено от Евгения Паланкова.

Разни:

- Разглеждане на оферти за медия клипинг на СЕМ.
- Покана от АБРО за участие в работни дискусии по основни въпроси на регулирането на аудиовизуалните медийни услуги.
- Решение за командировка на генералния директор на БНР в Букурещ.

Начало на заседанието 10,30 часа, водено от Мария Стефанова, и.д. Председател на СЕМ, гл.експерт протоколист – Михаела Йоргова

Мария Стефанова откри заседанието и преди да предложи за обсъждане дневния ред, обясни защо така е подреден. По отношение на т.1 - докладната (вх. № 013-754-03/20.10.2008 г., приложена към Протокол № 47) е внесена от доц. Пешева и от нея. Тя е вносител в качеството на и.д. председател, а доц. Пешева – понастоящем в качеството на член, но бивш председател на СЕМ. И двете са в абсолютна известност какви последствия могат да произтекат, произтичат, а и какви реакции, на които всички са свидетели, има в медийната среда, от решението на Комисията по досиетата. Затова са се осмелили да предложат на вниманието на СЕМ тази извънредна точка като т. първа. Отбелязва, че е извънредна, тъй като не е уговорено на предишното заседание да има дискусия по тази тема. След това пояснение⁴ предложи за обсъждане дневния ред.

Райна Николова предложи да бъдат разменени местата на т. 1 и на т. 2, като т. първа да бъде „избор на председател“. След тази точка да бъде обсъдена извънредната точка, макар да не вижда какво има за обсъждане.

Мария Стефанова е имала същата логика, но с оглед важността на обсъжданите проблеми смята, че предложената точка трябва да е първа – става въпрос за гласовете на двама колеги – на Милен Вълков и на Людмил Стайков. Затова по никакъв начин не би искала да застрашава избора или последващите решения, които СЕМ ще вземе.

Райна Николова „усеща някаква странна обвързаност” на начина, по който е подреден дневният ред и затова е предложила размяна на точките.

Мария Стефанова подложи на гласуване предложението на Райна Николова т. 1 от дневния ред да бъде изборът на председател на СЕМ.

СЕМ гласува с 3 гласа „за” (Людмил Стайков, Райна Николова, Стефан Димитров) и останалите съветници „против” предложението за размяна на местата на т. 1 и на т. 2.

СЕМ гласува с 6 гласа „за” и 3 гласа „против” (Людмил Стайков, Райна Николова, Стефан Димитров) първоначално подредения дневен ред.

ПО ТОЧКА „ПЪРВА”:

Мария Стефанова обясни защо двете с Маргарита Пешева предлагат докладната. След председателството на Маргарита Пешева, белязано от един неприятен ход на СЕМ, когато Съветът е освободил от състава си Веселин Стойков, така и по време на нейното председателство също се случва този „неприятен ход” – появата на решението на комисията по досиетата. Това сякаш ги е „обвързало с невидими нишки” и г-жа Стефанова знае, че именно доц. Пешева най-добре я разбира в този момент. Това е първото основание докладната да бъде написана от двете. Второто основание е, че в последно време има изключително голям отзвук от решение № 50 на Комисията по досиетата и не би искала да скрие (както не е скрила това нито от Людмил Стайков, нито от Милен Вълков), че има огромен медиен натиск. Всички са свидетели на изключително остри, нападателни изказвания на страниците на различни вестници; от програмите на различни телевизии и радио станции. Тя лично, колкото пъти си е позволила пестеливо да даде интервюта, нейната пестеливост е тълкувана като невъзможност и нежелание Съветът да вземе определена позиция. След прессъобщението на СЕМ, колкото и да е било окастрено, изчистено и добре подредено, с което СЕМ е заявил своята позиция, тълкуванията са били диаметрално противоположни – от това, че СЕМ се е загрижил за своето бъдеще и как ще „разтурят СЕМ, защото не са способни да вземат едно просто решение, до такива позиции, като „това ли им е най-големият проблем на СЕМ, че сега са се сетили да премахнат лустрационния текст в техния закон”, както и въпроси от рода на: „кои са впрочем те?”, че ще предлагат такова нещо. Отново се връща на интервютата, които е дала. Въпросите са били от един тип – защо СЕМ не взема решение и защо иска да променя ЗРТ, както и защо крие „доносници, ченгета” (това са точните думи, които цитира). Не би искала да продължи нататък. Това не е непосилно бреме за един член на СЕМ или за и.д. председателя, но това е бреме за Съвета като цяло. Отношенията и реакциите на медиите и на обществото като цяло. Тези са лично нейните мотиви, към които се е присъединила и Маргарита Пешева. След казаното даде думата на Маргарита Пешева, която да изложи и своите мотиви за внасянето на точката за разглеждане на това заседание.

Маргарита Пешева се е надявала, че до края на пребиваването ѝ в СЕМ никога повече това няма да ѝ се случи, но за голямо съжаление, видимо се е лъгала – това отново ѝ се е случило. В началото отбеляза, че остава с голямо уважение и респект към акад. Людмил Стайков, и няма да промени отношението си към него. Също така и не променя своята позиция, че този лустрационен текст е анахроничен, че е нередно той да

съществува само в ЗРТ , че не може за всички останали институции, които биват проверявани, нормата да бъде морална, а за СЕМ тя да бъде лустрационна и репресираща. С изненада обаче, е разбрала, че обществото изобщо не подкрепя Съвета. Дори е изненадана, съди и от студентите, на които преподава, но реакцията на обществото показва, че за жалост темата за досиетата и за сътрудниците на ДС остава да е много болезнена и много чувствителна в българското общество, доц. Пешева отбеляза, че основното, главното, поради което се считат длъжни да предложат докладната, е императивното спазване на ЗРТ, според който в чл. 26, т. 3 е посочил, че нещатните и щатни сътрудници на бившата ДС не могат да бъдат членове на СЕМ. В случая, на карта е поставена не съдбата на всеки отделен член на СЕМ, или неговата професионална, творческа биография, а съдбата на органа. В резюме представи докладната, предложена на вниманието на СЕМ. Изключително неприятно е усещането й, че говори пред Съвета; вероятно много тежко ще го преживява дълго, както го е преживявала и през 2002 г. СЕМ обаче няма никакъв друг полезен ход. От тази гледна точка дълго са очаквали, че акад. Стайков ще намери „елегантният начин да подаде оставка,“, защото всяко решение, което Съветът вземе (разбира се той е в правото си да го обжалва). Съветът е бил толерантен и е изчакал 2 седмици и е дал възможност на акад. Стайков да премисли своята позиция – да види въпросните документи, да се консултира с когото прецени. Тя също е разговаряла с членове на Комисията по досиетата. Всички заведени жалби и дела срещу тях (по аналогични казуси) са спечелени от комисията. Не би искала да резюмира и преповтаря всичко, което е отразено в докладната. Обърна внимание върху току що полученото писмо от председателя на комисията по досиетата, в което категорично се разграничават РУМНО от ДС. Затова си позволява (не е разговаряла с и.д. председателката на СЕМ), и лично тя оттегля предложението за това решение за отсъствие на основания, тъй като не вижда смисъл СЕМ да взема решение за г-н Вълков, след като е налице писменият документ на Комисията по досиетата, т.е. липсва правно основание за това. Предлага, ако Съветът има дебати, те да се съсредоточат върху решението за предсрочно прекратяване на мандата на акад. Людмил Стайков. Обръщайки се към акад. Стайков, го увери, че винаги ще го уважава, но органът трябва да може да бъде легитимен и да може да работи.

Преди да даде думата на акад. Стайков, **Мария Стефанова** поясни по каква причина е получен този отговор на г-н Костадинов. На последното извънредно заседание не са събрани 5 гласа, тъй като в залата не са останали достатъчно съветници; предния ден е взела съгласие от Бойчо Кулински и от Милен Вълков. Разговаряла е с г-н Костадинов по телефона, който е казал, че заминава в командировка, и ако СЕМ иска отговор, трябва да изпрати запитването преди вторник и затова се е наложило да бъде поискано съгласието на двамата по телефона предния ден. Изпратено е писмото в този вид, в който е разглеждано на заседанието.

Людмил Стайков увери Съвета, че е подписал всичко, което му е дадено да подписва, „когато е влизал в СЕМ“. Декларация не му е давана – дадена му е на последното заседание и той си е позволил да помоли да я прочете. Не е направил никакъв отказ – декларацията е подписал 10 минути, след като е прочел всичко, което се е съдържало в нея. Единствено е попитал на коя дата е постъпил (това не е помнел). Декларацията е налице и „трябва да е луд да подпише декларация с невярно съдържание, след като е имал шанса, че не е подписана; да я подпише, след като вече е съобщено това, което веднага прави декларацията факт, който е подсъден за него“. Самият факт, че подписва в този момент декларацията със стара дата, когато е трябвало да му бъде дадена в СЕМ да я подпише, го поставя в „категорична ситуация“, че не я е подписал в момента на

постъпването. Не би си позволил сам да си създаде обстоятелство, а би го използвал като благоприятно.

Мария Стефанова информира Съвета, че г-жа Янева и г-жа Петрова са декларирали пред нея, че декларациите са давани на всички, които постъпват, или биват назначавани в СЕМ, но те са установили липсата на декларацията на акад. Стайков, след което веднага е предоставена, като акад. Стайков я е взел, за да я прочете; така декларацията е факт – с дата 07 май 2006 г. и с подпис.

Людмил Стайков направи изказване във връзка с етичната страна на подаване на оставката. Той няма да си подаде оставка по простата причина, че оспорва категорично в законната форма и според Конституцията и правилата в страната решението, взето от Комисията по досиетата. Има и сериозно основание да направи това в изминалите дни, предвид консултациите, които е провел. Има основанията да направи подаването в 14-дневен срок жалба – тя ще бъде подадена с тази дата (остават още 4 дни от срока за обжалване на решението). Трябвало му е време, за да намери „неизвестен адвокат”, за да не се действа по силата на фигурата, която е убедителна и известна в общественото пространство, а най-обикновен редови човек, който да върви по „азбуката на законодателството”, на страната и да извършва тези процедури. Само на базата на това законодателство акад. Стайков извършва действията, които до този момент са направени. Да си подаде оставката, това значи, че приема и признава това нещо, което е публикувано и затова си отива. Знае, че „това нещо е по-тихо, по-безшумно и по-бързо се урежда да няма шум”. Той обаче, с надеждата, че е възможно да се стигне до реално законодателство в страната, с вярата в това, ще вдигне много шум, когато се получи резултатът. Затова е задържал досега реакции на свои студенти, които са подписвали декларации, желание да си направят предавания и други изявления, за да обяснява в подробности това, което съобщава в този момент; въздържал се е, за да не се създава напрежение (чисто медийно) от гледна точка на неща, които имат своя път, след като са влезли в коловозите на законодателството.

Мария Стефанова сподели със Съвета, че в разговорите, които е водила с Людмил Стайков, това което го е помолила и не се притеснява да го каже пред всички колеги, е било, че тя говори от гледната точка на Съвета, като цяло, като орган. Помолила е Людмил Стайков точно така да разглежда нещата. Знае, че въпросът е много личен, морален и всякакъв друг аспект на този въпрос може да бъде разглеждан – всеки един от съветниците около масата може да каже колко го уважава и това ще продължат да го правят, докато се познават.

Людмил Стайков държи да докаже, че могат да го уважават и по други причини, за които сега е създаден прецедент.

Прецедент е имало с Веселин Стойков, за съжаление, отбеляза **Мария Стефанова**, докато сега няма прецедент.

Според **Райна Николова** сега има прецедент, тъй като акад. Стайков има право на обжалване, докато преди това не е имал Веселин Стойков и затова сега е прецедент.

Милен Вълков обясни защо на „по-предишното заседание” е бил против да се пише писмото до Комисията по досиетата. Мария Стефанова е поискала след това съгласието му по телефона и той е изразил това съгласие. За него тези въпроси са ясни и дори и тогава е казал, че е смешно да се пише писмото. Тъй като тогава е надделяло (или поне така е усетил нещата) волята да се изяснят окончателно нещата (значение е имало и мнението на директора на дирекция „Правни дейности” в СЕМ) затова се е съгласил с изпращането на писмото. Смята, че нещата са различни за него и за акад. Стайков. Ако СЕМ прецени, че доц. Нели Огнянова има право (става въпрос за публикация на доц. Огнянова в пресата), той може да вземе съответното решение. Той обаче, не смята, че доц. Нели Огнянова е права в случая. С цялата сложност на нещата, при цялото му

уважение към Людмил Стайков, нещата са различни, отбеляза г-н Вълков. Би искал нещата да се разделят – би искал да се изчисти единият случай и да се изчисти и другият случай. Това е молбата му към колегите. Може и грубо да прозвучи, но според него „случай Милен Вълков няма”.

Бойчо Кулински е на мнение, че нещата се поставят в два плана. Без да иска Съветът ги е „миксирал”, или просто това се налага от обстоятелствата. Едното е в етичен, колегиален, или в личен план – виден е личният ракурс, през който проблемът трябва да се пречупи. Убеден е, че Людмил Стайков знае, че всички колеги около заседателната маса са с великолепни колегиални приятелски чувства към него. Съпоставя въпроса обаче, и за кризата в СЕМ – никой не може да отрече, че натискът отвън е твърде сериозен. Затова СЕМ е изправен пред дилема – от една страна, както всички са декларирали виждането на СЕМ по този проблем (и особено как се пречупва в личен план) и от друга страна – моментът, в който СЕМ е в криза и е блокиран в определена степен. На всички е известно, че решенията на този орган са атакуеми в съда. Напълно е съгласен с казаното от Людмил Стайков, че той има основание да реагира по законния и нормален и естествен начин, за да защити себе си. Има и основание обаче, СЕМ да търси изход, за да не остане в това блокирано състояние (законът няма да допусне СЕМ да има полезен ход и да взема решения, които биха могли да се вземат – става въпрос дори и за решения, свързани с АУАН). Относно разглежданата докладна, приема мотивите в нея, но абсолютно не приема първата точка в нея. Това особено се потвърждава от полученото писмо от Комисията по досиетата. По тази причина той се е въздържал да се пише писмо до Комисията по досиетата, тъй като категорично е бил убеден, че това е така. След като останалите членове на СЕМ са настоявали да има не само устни убеждения от други хора, да се види „черно на бяло” от компетентните хора. В това смисъл първата точка за решение предлага да отпадне – той от самото начало е твърдял, че по негово лично убеждение (и законово основание) няма казус по нея. Щом няма казус, логично е и да няма решение по въпроса.

Маргарита Пешева напомни, че в своето изказване е казала, че след като е прочела писмото от г-н Евтим Костадинов, оттегля това предложение за решение.

Бойчо Кулински си позволява да изрази своето мнение, тъй като докладната е от името на двама вносители. Уважава виждането на Маргарита Пешева и нейната корекция, но си позволява да изкаже мнение, че още от началото (дори и да не си е оттеглила това предложение) той е щял да го оспорва.

Стефан Димитров би искал Съветът да си изясни какъв е външният натиск спрямо СЕМ. В какво се изразява външния натиск, тъй като не вижда такъв. Съгласен е, че СЕМ е дестабилизиран, но не от последния случай - за съобщението за решението на Комисията по досиетата. СЕМ е дестабилизиран, тъй като от 1 година Съветът е в състав, в който има членове с изтекъл мандат. Нито е вина, че комисията по досиетата е „извадила решение, че Людмил Стайков е принадлежал към бившите служби на ДС”, в което г-н Димитров дълбоко се съмнява. (По отношение на Милен Вълков – както вече е казано, няма казус Милен Вълков а и това личи и по полученото писмо). Стефан Димитров се позволява да се съмнява, защото много „двузначно действа тази комисия и много двузначно като че ли действат службите”. „Веднъж Людмил Стайков не е , а веднъж – е „. Не вижда защо трябва да вярва на някакви други хора, които не познава и никога не е виждал и чувал, а да не вярва на Людмил Стайков, който в личен разговор с него е казал, че никога не е бил и никога не е принадлежал към тези служби. Не вижда сила, която да го накара да не му вярва на него. Така че мисли, че той не е принадлежал към службите – допуска го и казва, че 100 % той не е принадлежал. Какво му дава право сегашното изменение на ЗРТ спрямо Веселин Стойков – когато е трябвало тогава

той да бъде съден директно пред очите на Веселин Стойков и той да бъде изгонен от СЕМ (по времето, когато Маргарита Пешева е била председател на СЕМ). Тогава задачата пред СЕМ действително е била тежка, защото законът е бил такъв. Смята, че сега има малка демократична промяна в закона, въпреки това, че е останал лустрационен текст е глупаво, според него. По-нататък, разсъждава върху това какво му дава право това – дава му право да обжалва това решение на Комисията по досиетата и той ще го направи. Всеки човек има право да си изчиства името. Пита по каква причина СЕМ да се огъне, в случая и под какъв външен натиск да действа, че да не му даде именно Съветът правото да си изчисти името и тогава да се произнесе. Какво става, ако не е бил, пита г-н Димитров. Ако е бил, той ще си поеме отговорността. Не вижда какви кардинални решения Съветът би взел в срока, в който Людмил Стайков може да си изчисти името. Според него без Людмил Стайков и със Людмил Стайков Съветът е „с единия крак” нелегитимен, както с Милен Вълков и без него Съгласен е, че има външен натиск и той не е за това сдали ще остане или няма да остане Людмил Стайков, а дали ще съществува СЕМ. Излиза, че „при най-малкия вятър” Съветът се огъва. Държавата не си цени хората и това е очевидна истина. Това държавата е доказала многократно. Сравнявайки случая с Веселин Стойков, тогава законът е налагал действието на СЕМ. Сега обаче, има възможност Людмил Стайков да обжалва това решение. Сигурен е, че след това съветниците ще се почувстват в още „по-гнусна ситуация”, ако Людмил Стайков докаже, че не е бил. Пита тогава какво ще направи СЕМ – ще отидат при него, ще „си посипят главата с пепел” и ще изразят съжаление за грешката и ще го поканят да се върне отново в СЕМ. Смята, че законът дава правото на Людмил Стайков да изчисти това твърдение на комисията по досиетата. Дотогава не би го посъветвал да си подава оставката.

Маргарита Пешева припомни случая с Веселин Стойков (когато тя е била председател на СЕМ). Тогава целия тежък кръст е трябвало тя да понесе. Комисията Андреев е работила по друг закон. По този друг закон комисията се е произнасяла с доклад. В доклада не е предвиден съдебен контрол по АПК, т.е. Съветът е трябвало веднага да се произнесе и случаят е бил по-безспорен. Като всеки един от Съвета (говори само като лаик, който ползва правни консултации, но не е юрист)чете и е разговаряла с доста юристи, които категорично са й казали, че СЕМ е длъжен да се произнесе по силата на ЗРТ, защото за СЕМ той е основният закон, водещ закон, и защото оттук нататък Съветът е в състояние на нелегитимност. Имало е и твърде известни юристи, оспорили тезата, че решението на Комисията би могло докрай систематично да се тълкува като индивидуален административен акт. Тя е лаик; гледа интересите на СЕМ; гледа целостта на органа и, когато се появяват такива ужасяващи заглавия, като „Естествен саморазпад в СЕМ”, „Лимонката Стайков цъка в СЕМ” (моли за извинение акад. Стайков за цитата), „България на доносниците” и т.н. Трябва да се признае, че целият независим десен печат има остра реакция: в „Капитал”, в „Дневник”, в „Монитор”. Въпросът е, че около тази маса съветниците не работят „с вяра”, а с факти. При дължимото й уважение към акад. Стайков фактите са заложили в самото решение.

Райна Николова изрази задоволство от това, че Мария Стефанова е изпратила писмото до Комисията по досиетата и за това, че в СЕМ е получен отговор по отношение на РУМНО, защото миналата седмица (това е изразила пред СЕМ, че държи Комисията да поеме отговорността за този казус, защото г-н Костадинов си е позволил да поставя нещата на „една неприятна плоскост”. Също, както и Стефан Димитров смята, че неприятностите на СЕМ идват от друго място – известно е, че има много причини, за да се случат много събития и поводи и в момента Съветът е изправен пред повода, а не пред причината. Колкото и кризи да е имало в СЕМ, винаги, когато Съветът започва да се позовава на закона и да казва, че законът задължава, й „светва една лампичка ,,,

защото Съветът не се сеца за закона също при доста важни обстоятелства, а избирателно се сеца за него, като спасителна сламка, за да твърди едно или друго нещо и да защитава своята теза. Този случай не прави изключение от правилото, което прави впечатление, че съществува като модел на поведение в СЕМ. Миналата седмица се е обадила и на Милен Вълков и на акад. Стайков, за да попита в решенията, които те са получили, какво пише. Единственото ѝ възражение по отношение на Комисията е с оглед на срока на обжалването - той не е по чл. 149, ал. 1 от АПК, а е по чл. 140. В този случай, когато в административния акт или в съобщението за издаването не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, срокът за обжалване се удължава на 2 месеца. Въпросът ѝ, който Съветът е щял да обсъжда и който тя е искала да обсъжда, но явно предварително е решено да бъде изпратено писмото, е щял да бъде относно непознаването на АПК от страна на Комисията По отношение на казаното за шума от страна на десния печат, смята, че вина има единствено СЕМ, защото в позицията си СЕМ е включил текста за отпадане на лустрацията. Независимо, че е подкрепила този текст, отчита това за грешка от страна на СЕМ. От тази гледна точка (тъй като не е на полето на правото) смята че Съветът е допуснал PR грешка. По начина, по който се процедира и се вземат нещата в ръце, разбира, че има много голям натиск, но в случая ѝ се струва, че натискът няма да спре дотук. Дори и да бъде освободен акад. Стайков (за което тя няма към настоящия момент да гласува, защото е юрист), натискът по отношение на СЕМ ще продължи и ще бъде 3-кратно по-голям, защото не е освободен Милен Вълков. Никакви обяснения на Комисията няма ад помогнат, защото общественото мнение ще е това, което в момента ще се опита да налага на СЕМ мнение и налагайки на Съвета мнение – в първия случай, с още по-голяма степен ще иска да наложи мнението си и за втория случай. Тогава СЕМ като „Гибралтарската скала” ще се опита да се брани до последно, но тогава ще е истинското разбиване на СЕМ. Ще започнат и други обстоятелства, които се случват към настоящия момент, ще се съчетаят множество фактори и накрая СЕМ ще се окаже бушон – нещо, към което част от съветниците не се стремят, а друга част се стремят, мислейки си, че ще успеят по някакъв начин да се скрият от големия проблем. Проблемът ще бъде много по-голям; СЕМ ще потъне. Затова с това решение (за освобождаване), което разбира се оформя да бъде предложено, бедите пред СЕМ ще са много повече, отколкото, ако СЕМ не вземе това решение днес. Практиката на съда е за всеки отделен случай и тя не би могла да обобщи какво би било решението на съда (3-инстационарният състав на ВАС, като последна инстанция). Не ѝ е известно да има много богата практика в областта на обжалването точно на тези решения, но от това, което ѝ е известно, повечето от тези, които са обжалвали, основанията звучат най-малкото смехотворно, за да могат да бъдат приети от който и да е съд или от сериозен юрист. Ще избяга отново от обобщения и отбеляза, че за всеки конкретен казус има произнасяне на компетентен орган. Заявява, че не би гласувала най-вече поради юридически основания това, което се предлага – да се освободи акад. Людмил Стайков, по простата причина, че в България може и да се говори, че има правова държава и, че това са думи просто хвърлени във въздуха, но тя е юрист и е възпитана в подобно поведение и това, което са я учили в СУ всичките ѝ преподаватели е, че човек може да има различна представа за чест, достойнство и съвест, но трябва да се придържа към истината, колкото и да го боли. По тази причина счита, че би било неуместно към настоящия момент (би отправила препоръка) по този начин да процедира Съветът, защото отново повтори, че бедите му няма да приключат с този акт.

Стефан Димитров, обръщайки се към Маргарита Пешева, отбеляза, че разликата между случая с акад. Стайков и с Веселин Стойков е (навярно тя добре помни), че г-н Веселин Стойков е казал, че е подписал да сътрудничи, когато са идвали при него по

повод на някакъв оптичен кабел (въпреки, че според него той не е направил нищо лошо), но е казал, че е бил принуден, след като са го привикали няколко пъти - човек от ДС го е принудил, докато Людмил Стайков е казал, че той никога не е подписвал да сътрудничи, като това той е казал пред очите на всички.

Мая Вапцарова сподели, че ѝ е трудно да говори – тя е отсъствала от последното заседание (поради командировка) и е взривена от всичко, което се е случило в нейно отсъствие. Откровено сподели, че не знае какво да каже – изправена е пред два казуса: един приятел, един човек, когото тя много уважава и който смее да твърди, че доста отдавна познава, и друг един административен казус, който изисква решение на орган. Естествено е, че и тя се е консултирала с юрист (има такъв в семейството си) и той ѝ е казал, че в древна Елада е съществувал закона на остриконите (керамични плочки, които са били раздавани на низвергнатите, при положение, че са нарушили закона). Не знае с какво това решение ще допринесе за СЕМ и с какво няма да допринесе, но тя в тази ситуация, би напуснала СЕМ. заявява това откровено – тъй като нервите ѝ не биха издържали. За нея това е най-чистият вариант, тъй като не би искала да бъде излагана пред обществото. Хората на изкуството в СЕМ са известни за това, че са направили „Хан Аспарух“, „Време разделно“ и още много други филми. Поради това ѝ е ужасно трудно, както въобще е трудно на хората на изкуството да се вместят в административната форма и именно за това тя самата никога не се е занимавала с политика и е страняла от всички такива възможности. Винаги е била една „задна фигура, която може да напише много добре и да формулира доклад, но не и да участва пряко в нещата. Не смята, че е редно СЕМ да е най-важната институция в България и само в ЗРТ да има лустрационен закон, но именно по тази причина това административно решение трябва да се обмисли и евентуално да се реагира, както всички съветници ще помислят и ще решат.

Мария Стефанова си дава сметка колко трудно е това решение. Абсолютно е съгласна с изказването на Стефан Димитров и мина през всички точки, по които е говорил той. Прави това, защото нейната гледна точка е личното, законовото и общото положение, и как всички тези гледни точки през призмата на СЕМ се отразяват и какви послания изпраща Съветът към обществото и в частност – към медиите. Обръщайки се към Стефан Димитров, предложи да припомнят на някои колеги, които не са били, когато Съветът е изпаднал в първата си стресова ситуация с Веселин Стойков. Тогава само двама души не са подкрепили решението на СЕМ и един от тези двама души е била тя. Тогава е била по-млада и второ – ужасно се е стресирала от това с какъв човек си имат работа. Слушайки неговите разкази и обяснения не е можела да разбере защо Комисията му вади в този момент „прословутото картонче“. Сега, когато това се е случило с Людмил Стайков и след извънредното заседание на Съвета изживява не по-малък стрес, защото през призмата на личното светоусещане са ѝ пораснали отговорностите. Не би могла, както Райна Николова да отсъди дали законът е нарушен и как следва да се подходи. За това използва консултации – най-напред с юристите от СЕМ, след това с други външни юристи, приятели, хора, които имат отношение към медиите, към темата с досиетата; хора, които са участвали в написването на ЗРТ, с всякакви хора, които могат да дадат различните си гледни точки и всеки сам да си направи извода. Също, както и Райна Николова не иска да обобщава, защото си дава сметка, че при едно обобщение човек си прави извод от това обобщение и, съответно трябва да произтекат други действия, след като има извод. Мария Стефанова, за разлика от доц. Николова, е принудена да направи своя избор и да вземе своето решение. Обясни защо. Първо, защото случаят с Веселин Стойков и с Людмил Стайков само си приличат. Веселин Стойков до последно е опонирал и в крайна сметка, преди 2 години излиза решението на ВАС (по стария ЗРТ то е трябвало да мине през 3-членен

състав, след това – през 5-членен) и след решението на 3-членния състав Веселин Стойков се е отказал да обжалва, защото съдът му е доказал, че документите, които се притежават от въпросната комисия са лично писани и подписвани от него. Ако не са се развили така нещата, съдът е следвало да му възстанови правата, но не е работа на СЕМ да го връща; дори не знае дали той би искал това да стане.

Съгласна е със Стефан Димитров, но такава е системата и не вижда какво друго може да се направи в тази ситуация. От цялата ситуация нейният извод е по-различен от този на Стефан Димитров. Първо, смята, че съветниците трябва да имат по-разширен кръгзор – не в абсолютна точност да тълкуват буквата на закона, защото не всички съветници около заседателната маса са юристи, на има юристи, които да съветват останалите. Би искала да поговори за това какво включва широкия кръгзор. Всички съветници идват от различно място – имат различно образование, различен творчески и професионален път. Всеки, именно със своето образование и със своя извървян път допринася нещо за органа, Органът, като цяло, не съществува от само себе си. От изказванията, които чува, нейният извод е, че излиза, че съветниците са „си самодостатъчни” и не се интересуват какво се говори в обществото, в трамвая, какво е написано във в. „Монитор”, „Политика” или в друг – във всички вестници. Всеки път, когато разговаря със свои приятели, чува от тях въпроса какво правите? Отговорът е, че СЕМ си върши конкретната работа. Не приема стоенето на едно място и оправданието, че няма да се пише писмо, с мотив, че не се знае какъв ще е отговорът. Обръща се към всички около тази маса.

Маргарита Пешева отбеляза по повод написаното от доц. Нели Огнянова във в. „Монитор”. Каквито и възражения да имат членовете на СЕМ срещу доц. Нели Огнянова, тя е автор на ЗРТ. Този закон, по който работи СЕМ, е съставен, написан с активното участие на доц. Нели Огнянова. Нейната гледна точка в посоченото интервю във в. „Монитор” от това, че трябва да има такъв лустрационен текст и цитирайки казаното от нея - твърдението на СЕМ, че съвременната медийна среда вече не изисквала такъв текст в закона означава да се приеме, че вече не се изисква независимост на членовете на СЕМ Доц. Пешева не си представя някой да подлага на съмнение, че в органа, свързан със свободното и независимо слово, трябва да има свободни и независими хора. Би и опонирала, защото тази логика е твърде превратна и това означава, че след като във всички останали закони няма лустрационни текстове, значи там едва ли не се допуска работата на щатни и нещатни служители на ДС. Тази логика е прекалено превратна, за да бъде вярна. Още, във всички останали институции, които биват проверявани, т.е. не приема тази логика на доц. Нели Огнянова, с дължимото уважение, като автор на . медийния закон. Обществото обаче, категорично не приема това; цялото общество смята, че този лустрационен текст трябва да остане. Както обществото не е приело и, че СЕМ има право заради враждебно слово и омраза, основана на етнически и религиозен признак, да бъде заличена регистрацията на тв „Ден”. Обществото си е платило заради това, че не е послушало СЕМ и не е подкрепило СЕМ в една тежка битка, в една държава, в която столицата се намира на 200 км от Косово. Обществото си е платило и СЕМ се е оттеглил от проблематиката. По същия начин доц. Пешева твърди същото, коте твърди и доц. Николова. Наистина СЕМ е допуснал грешка; има право принципно, но времето не е дошло Съветът да бъде разбран, че не може само в един медиен закон да има лустрационен текст и в момента около тази маса едва ли не се разиграва „лов на вещици”. По-нататък, Маргарита Пешева отбеляза, че същата Нели Огнянова, автор на медиен закон, е казала, че конкретната реакция на решение на Комисията по досиетата може да бъде само една – да се изпълни предвиденото от ЗРТ. Това се очаква от СЕМ; в това се състои отговорността на регулатора. Доц. Пешева няма причини да се съмнява в нейната

компетентност и професионализъм (независимо от личното й мнение за доц. Огнянова). В този смисъл, в областта на правото Съветът отдавна се е убедил, че истината винаги е повече от една. Едно решение на 3-членен състав се оспорва и се появява решение на 5-членен състав, което е диаметрално противоположно. (случаят с Кирил Гоцев).

Мария Стефанова си прави извод, че ако има такива действия срещу Съвета като цяло, СЕМ трябва абсолютно да се обедини и да се опита да защити делото си, а то е медийната регулация. Колкото и високопарно да звучи това, но за нея медийната регулация има съвсем конкретни измерения – това са ежедневните сбирки, ежеседмичните заседания, срещите и разговорите с колегите в Съвета, битови проблеми и т.н. и всичко това е част от медийната регулация и е част от работата на СЕМ. В този случай си казва, че не си е самодостатъчна и очаква, че нито един от съветниците не мисли така. Оттук нататък, това, което Съветът може да направи, е абсолютно да се защити, като съветниците се обединят и си кажат своя прочит на закона. Г-жа Стефанова се извини за емоционалните си думи; в никакъв случай не е желала да звучи наставнически. Разглежда се като една от съветниците и с тази мисъл в главата е изложила всичко отразено по-горе. Предлага на Съвета да си поговорят без протокол, смята, че всички тези неща трябва да бъдат казани на глас.

Маргарита Пешева е против – това е травматично за Съвета; в СЕМ твърде много е говорено на тази тема и лично тя не иска повече да присъства на такъв разговор; това е твърде травматично за акад. Стайков; това е и измъчващо и е крайно некоректно по отношение на него. Категорично е против предложението.

Людмил Стайков направи изявление: ако има възможност съответните органи, които да вземат отношение и да кажат истината за него – и те я обявят такава, каквата е, а тя е, че няма нищо общо с това, което е изнесено, той 5 минути след това решение е щял да дойде и да си подаде оставката от този Съвет, за да си излезе оттук с колегите, с които се е чувствал много приятелски, колегиално и законно с присъствието си и е бил коректен и те особено коректни и внимателни към него, да знае, че си отива, когато е доказал пред тях, че нямат основание да водят такъв разговор, какъвто сега се води. Това обаче, би направил 5 минути след взимането на това решение, за което сега ще пледира в 14-дневния срок, надявайки се, че могат да стават и чудеса (защото професионалистите са много опитни и тези, които говорят, обясняват и фабрикуват). Въпреки това, вярва, е възможно да се постигне истината. Тогава би си отишъл и не би стоял и 5 минути. Но не би искал да развали това, което е било като атмосфера и като обстановка. Сега вече е в ръцете на „някакво законодателство, което не разбира” и са му казали, че няма никакво основание и той просто изпълнява. Сега е в ръцете на специалистите които са го консултирали. Иначе, ако е зависело от него, не знае какво е можел да направи, защото се намира в много тежка ситуация и много безпомощна.

Маргарита Пешева направи процедурно предложение – да спрат да измъчват акад. Стайков и да прекратят дебатите по тази точка и да пристъпят към гласуване на проекта на решение – по принцип, което предлагат заедно с и.д. председателя на СЕМ: второто решение – за предсрочно прекратяване на мандата на акад. Стайков.

Мария Стефанова подложи на гласуване предложението за прекратяване на изказванията и преминаване към гласуване на това решение.

СЕМ гласува с 8 гласа „за” прекратяване на изказванията.

Мария Стефанова даде думата на Маргарита Пешева, която да формулира решението, което, Съветът да гласува – в докладната не е предложен проект решение, а е поставен въпросът на обсъждане от Съвета.

Маргарита Пешева допълни, че Съветът има право да го гласува по принцип, а след това конкретният текст да бъде подготвен от дирекция „Правни дейности”.

СЕМ покани Веселина Петрова, на която Мария Стефанова предаде проведения разговор, както и представи на вниманието ѝ докладната.

По първия поставен въпрос Веселина Петрова .- относно това дали Съветът трябва да вземе специално решение относно г-н Милен Вълков, счита, че такова не е необходимо. Комисията по досиетата (така за краткост ще бъде наричана КРДОПБГДСРС) е отговорила, в смисъл, че РУМНО не е част от бившата ДС. Поради това и, като има предвид разпоредбата на чл. 26, т. 3 от ЗРТ (която казва кои лица не могат да бъдат членове на СЕМ) счита, че по отношение на г-н Милен Вълков не е необходимо решение. По преценка на Съвета (по целесъобразност), може да се направи изявление или прессъобщение в този смисъл. Освен това, от правна гледна точка, според нея разпоредбата на чл. 26, т. 3 от ЗРТ не би следвало да се тълкува разширително, защото това е рестриктивна правна норма и евентуалното ѝ разширително тълкуване би представлявало основание за отмяна на решението на Съвета. Това е правният аргумент – няма казус.

Мария Стефанова предложи СЕМ да гласува в прессъобщението на сайта на СЕМ да бъде публикуван цитат от писмото на Комисията по досиетата и в следващо изречение Съветът да съобщи, че приема, че няма нарушение на ЗРТ.

Райна Николова отбеляза, че Съветът първо трябва да гласува дали ще има решение – СЕМ излиза с актове. Затова тя се опитва да обясни, че СЕМ трябва ад има някакъв акт, с който обявява своето решение. В противен случай, СЕМ няма да се произнесъл по казуса и той ще продължава да стои – независимо дали СЕМ ще излезе с прессъобщение, декларация, призив и т.н.

Според **Бойчо Кулински**, след като е казано (а и неговите убеждения са такива), че казус няма, не вижда защо СЕМ да има решение по този несъществуващ казус. Когато има решение по нещо, това означава, че то е възникнало следствие на някакъв спор, съпоставяне и т.н. Тъй като има писмо, което убеждава СЕМ, смята, че въпросът трябва да остане без последствия и без да има решение.

Маргарита Пешева отбеляза в подкрепа на казаното, че ако има решение, то би се обжалвало, но не вижда кой има правен интерес от обжалване. Смята, че СЕМ не трябва да излиза с решение, когато няма казус – практиката на СЕМ да излиза с решение, е когато има казус, който Съветът обсъжда, за да вземе някаква важна позиция. В дадения случай писмото на Комисията по досиетата освобождава Съвета да взема решение.

Райна Николова е против да се публикува съобщение.

Мария Стефанова обобщи обсъждането: **СЕМ няма да излезе с решение по този казус, защото смята, че няма казус.**

След това **г-жа Стефанова** поиска мнението на съветниците дали имат желание в прессъобщението да бъде включена част от обсъждането за Милен Вълков.

Маргарита Пешева смята, че СЕМ би могъл (ако не излезе с прессъобщение, каквото е предложението на Райна Николова) писмото на Комисията по досиетата да бъде качено на сайта. Срещу това предложение възразиха всички съветници и доц. Пешева го оттегли. Предлага накрая СЕМ да реши дали ще излезе с прессъобщение. След като е обсъден „казуса Милен Вълков”, предлага Съветът да пристъпи към „казуса Людмил Стайков”.

Мария Стефанова подкрепи това предложение – в края Съветът да реши какво да съдържа прессъобщението на СЕМ. След това се обърна към Веселина Петрова, на която предаде хронологията на протеклото обсъждане до момента – всички съветници са направили изказвания, вкл. и Людмил Стайков, след което той е предпочел да изчака навън решението на СЕМ. Помоли да чуе мнението на юриста по този казус – предсрочно прекратяване на мандата на Людмил Стайков.

Веселина Петрова не каза нищо по-различно от предишното заседание, когато въпросът е обсъждан. Комисията по досиетата по втория поставен въпрос – дали Решение № 50 е влязло в сила по отношение акад. Стайков и по отношение г-н Вълков (тъй като така е бил зададен въпроса – с оглед изчерпателност) е отговорила, че акад. Стайков е уведомен на 10.10.2008 г.; на следващо място казва, че решението на Комисията е обявено на посочените лица и публикувано в интернет страницата на Комисията. В чл. 29, ал.5 от Закона за досиетата е предвидена възможност да се обжалва решението на Комисията от проверяваното лице по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му (който все още не е изтекъл) и към настоящия момент чрез Комисията до съда няма подадени жалби от г-н Стайков и от г-н Вълков против решение № 50 от 2008 г. на Комисията по досиетата. На първо място, от обратната разписка, с която е уведомен г-н Стайков, тя е с дата 10.10.2008 г., което означава, че за него срокът за обжалване изтича на 24.10.2008 г., т.е. срокът за обжалване не е изтекъл. (Друг е въпросът доколко това решение съдържа всички белези на административния акт. В случая се допуска предварително изпълнение на административния акт). Последва изясняване на срока за обжалване – в случай че органът, който издава акта, не е посочил срока за обжалване и органа, пред който се обжалва, срокът автоматично се удължава по АПК. В тази връзка, решението още не е влязло в сила. Ако СЕМ вземе на това заседание решение, при положение, че решението на Комисията по досиетата не е влязло в сила, може да се оспори; могат да се оспорят както самото оповестяване, така и самото установяване на принадлежност. В Закона по досиетата има два текста. Според единия текст - в Глава трета, раздел втори „Обявяване на принадлежност към органите на ДС и разузнавателните служби на БНА”, решението на Комисията (това е решението за обявяване на принадлежност) може да се обжалва от проверяваното лице по реда на АПК. На следващо място – в Глава четвърта е казано, че в чл. 31, ал. 8 (по повод на това кой има право на достъп до информацията ...) лице, за което е установена принадлежност към ДС или към РС на БНА имат право да се запознаят с документите, съдържащи се в неговото лично и работно дело; лицето може да обжалва решението на комисията за установяване на принадлежност по реда на АПК, т.е. – първо може да се обжалва самото обявяване; второ – може да се обжалва самото установяване. С това още един път повтори, че решението за акад. Стайков още не е влязло в сила. Ако СЕМ вземе решение, още днес (на това заседание) може да се произнесе за предсрочно прекратяване на мандата. Все пак следва да се има предвид, че решението на комисията според разбирането ѝ, а и според полученото от Комисията писмо още не е влязло в сила и не е налице един стабилен административен акт, въз основа на който Съветът може да се позове и да прекрати мандата на акад. Стайков. Оттам нататък, акад. Стайков може да обжалва както решението на комисията по досиетата, така и решението на СЕМ. Не би могла в момента да посочи кой е законосъобразният вариант и кой не е.

Мария Стефанова в продължение на казаното от Веселина Петрова, изтъкна факта, че ако на това заседание (днес) Съветът не вземе това решение за предсрочно прекратяване на мандата на акад. Стайков, всички решения на СЕМ, взети с неговия глас или без неговия глас, но в негово участие (присъствие) могат да бъдат атакувани. В случая СЕМ се опитва да предпази Съвета от такива действия.

Маргарита Пешева обърна внимание и върху казаното от доц. Нели Огнянова в интервюто във в. „Монитор” (с дата 21.10.2008 г.), към което тя се придържа – че СЕМ трябва стриктно да изпълни предвиденото в ЗРТ, за да бъде регулаторен орган и, че това се очаква от СЕМ; това е отговорността на СЕМ. Не бива да се забравя, че доц. Нели Огнянова е автор на ЗРТ. В правото истината е винаги повече от една и мнозина юристи упрекуват Съвета публично, че Съветът е бил длъжен веднага да се произнесе на

база ЗРТ – условията за неизбираемост (чл. 26, т. 3 от ЗРТ). Съгласна е с казаното за сроковете, предвидени по АПК, но че СЕМ трябва да се произнесе, не може да не се съгласи с доц. Нели Огнянова.

Бойчо Кулински отбеляза, след като е чул доста аргументи, но той ги разделя на две. Едните са в посока на личната защита на оповестения. Абстрахира се от това и би искал да чуе какви следва да са ходовете от правна гледна точка, за колективния орган. Дали е легитимен при взимането на решения в тази ситуация, ако не – в каква степен, как ги взима.

Мария Стефанова отговори, че в разговорите, които тя е водила (и Маргарита Пешева е водила също, а предполага, че и останалите поотделно) никой не дава еднозначен отговор на това. Юристите тълкуват по различен начин. В този случай, заради това тя за себе си е решила, че СЕМ трябва да вземе такова решение. Тя ще пледира на това заседание (днес) СЕМ да вземе такова решение. Вредите, които може да донесе това решение, което вземе Съветът, са много по-малки, отколкото, ако СЕМ не го вземе. Обръща внимание върху „голямото зло и малкото зло”. Това е казала сутринта в разговор с акад. Стайков, на когото лично му е казала. Той е показал и е декларирал , че разбира тревогата ѝ за стабилността на Съвета.

Маргарита Пешева предвид факта, че вече няколко часа продължава обсъждането, предложи СЕМ да премине към гласуването.

Мария Стефанова подложи на гласуване начина на гласуване – открито или тайно.

Маргарита Пешева е за открито гласуване. Припомни, че и за Веселин Стойков СЕМ не е гласувал тайно. Дори и да е тайно гласуването, тя заяви, че ще си оповести вота.

Мая Вапцарова подкрепя тайното гласуване. В подкрепа на своето предложение даде пример с досието на Вера Мутафчиева.

Мария Стефанова формулира постъпилото предложение СЕМ да се позове на ЗРТ и на Решение № 50 на Комисията по досиетата и да прекрати предсрочно мандата на акад. Людмил Стайков. Подложи на гласуване двете предложения за начина на гласуване – за тайно и за явно гласуване. Подложи на гласуване първо предложението за тайно гласуване.

СЕМ гласува с 1 глас „за” и 6 гласа „въздържал се” за тайно гласуване.

СЕМ гласува предложението за предсрочно прекратяване мандата на акад. Людмил Стайков във връзка с Решение № 50 на КРДОПБГДСРС и като се позовава на ЗРТ (в частта, в която са посочени условията за неизбираемост на членовете на СЕМ – чл. 26, т. 3) с 5 гласа „за” и 2 гласа „против” (Райна Николова, Стефан Димитров).

Акад. Людмил Стайков напусна заседанието и не присъства при обсъждането и гласуването на въпросите, отразени в следващите точки от заседанието на СЕМ.

ПО ТОЧКА „ВТОРА”:

Маргарита Пешева направи предложение. Припомни, че на последното заседание, когато е избран и.д. председател на СЕМ, Съветът е решил, че на 21.10.2008 г. ще избере председател на СЕМ титуляр Предвид обаче, на създадената ситуация, прави предложение СЕМ да избере отново за 1 месец и.д. председател на СЕМ и да не избира титуляр. Ако Съветът подкрепи това предложение, предлага СЕМ да избере отново за и.д. председател г-жа Мария Стефанова.

Бойчо Кулински не би продължавал със същото упорство да предлага СЕМ да избира титуляр, защото ситуацията отпреди 1 месец е коренно различна. Отново повтори, че според него не би трябвало да се създава ситуация на нестабилност на колегиалният регулаторен орган СЕМ Затова неговото предложение е да се запази статуквото – само

за 1 месец, като се надява през този един месец да има по-добри новини, свързани със Съвета и с разрешаването на проблеми, които са извън СЕМ. Оттегля предишното си предложение да се избира титуляр, предвид ситуацията преди 1 месец и предвид ситуацията, която е към настоящия момент. Предлага СЕМ да избере отново Мария Стефанова за още 1 месец. Според него този ще бъде най-нормалният ход от страна на СЕМ.

Мая Вапцарова подкрепи това предложение.

Мария Стефанова изказа благодарност на Маргарита и на Бойчо. Определила си е този ден, за да каже на колегите си някои важни неща, защото вече 1 година и 7 месеца е председател на Съвета. Иска да декларира пред колегите си, че абсолютно сериозно гледа на тези свои задължения. Не би скрила, че ѝ е обидно, неприятно, изнервящо това преизбиране за 1 месец, вкл. и днес. С абсолютна благодарност се отнася към направеното вече предложение, но „насреща стои едно овне” в нейно лице, което не може да стои на едно място. Второ, неуморно работи за Съвета (не го казва да се оплаква колко тежко ѝ е било). За тази 1 година и 7 месеца много е израснала в собствените си очи, защото се е научила да бъде по-търпелива и това не би се случило, ако Съветът не е бил в този състав. Така, както поглежда Райна Николова с крайчеца на око и знае какво ѝ е настроението, така Стефан Димитров, ако ѝ каже „бейбе”, знае, че всичко ще е наред; обаче, ако я гледа изпод очилата или си чете вестника, значи работата не е на добре; Мая, като я потупа по рамото, знае, че е свършила изключително добра работа, а ако не го направи – знае, че я държи под око. За Маргарита може да каже, че винаги, когато е „най-напечено”, тя се явява, като един „Архангел Михаил” и може би като „Свети Георги” (с копието) и казва: „Ей сега копието ще го забия там, където не си предполагала, така че си опичай акъла!” За Милен (с когото е споделяла доста време една стая, поради психологическите си задръжки дълго време да не може да влезе в кабинета на Райчо, защото това си остава кабинета на Райчо), може да каже само, че от малкото думи, които той умишлено пестеливо подрежда, винаги намира това, което ѝ трябва. За Бойчо – няма думи! Никога не може да уцели в какво настроение е – ако случайно някога това е станало, след това, с удоволствие се прибира вкъщи и си казва, че денят ѝ е бил пълен. Съжالياва, че отсъстват Лили и академичка, но за Лили може да каже, че е изключителен професионалист и преподавател, и преподава на студентите точно това, което се опитва да каже на съветниците в по-мека форма, но когато много ѝ додее, идва и ѝ казва нещата директно, както един „овен на овена” може да го каже в прав текст. За академичка – лично го е казвала, но и сега за протокола ще го каже – той е изключително мъдър човек; дори няма значение, че е голям български кинорежисьор, тя е щастлива, че познава човек като акад. Стайков (както и всеки един от колегите). Отбеляза още, че ако Лилия Райчева е присъствала на това заседание, би ѝ препоръчала да съкрати историята. След като нарисова портретите на всеки един от колегите си, Мария Стефанова подари на всеки един по едно цвете, с убедеността, че ще го гледат и ще се отнасят с уважение и ще му дават всичко, от което то има нужда. Каза още, че за нея СЕМ е голяма школа и си мисли, че за всеки един е така, защото СЕМ е кауза. Във всеки един момент си мисли, че всеки един от съветниците трябва да разглежда Съвета като кауза – иначе е невъзможно да се вземат решения. Вярва в бъдещето на медийната регулация и винаги е много щастлива и спи спокойно (възглавницата ѝ е много мека), когато съветниците са единни и когато вземат решения, за които няма нито един въздържал се”. Затова е казала, че трябва да имат по-широк кръгзор и второ – да си дават сметка за чувствата и за мислите и за настроенията първо – на всеки един от съветниците, второ – на всеки един от хората, с които работят (голямата част от колегите от администрацията харесват да работят в СЕМ) и не трябва да бъдат

обезкуражавани. Другото е, че трябва да си дават сметка за хората, които са навън, които често отразяват работата на СЕМ, или пък – случайни хора или бившите колеги, минали през Съвета. Добре е СЕМ да се съобразява и с други мнения. Съветниците не са си „самодостатъчни”, а живеят и работят в една държава, в която е от значение качеството на работата в СЕМ.

След думите **Съветът пристъпи към гласуване на предложението, направено от Маргарита Пешева и от Бойчо Кулински.**

СЕМ гласува със 7 гласа „за” избора на Мария Стефанова за и.д. председател със срок до 25.11 (ноември) 2008 г.

ПО ТОЧКА „ТРЕТА” :

СЕМ гласува със 7 гласа „за” поотделно следните решения по докл. записка от Емилия Станева (вх. № 027-108-11/21.10.2008 г.) Относно - Заявление вх. № 027-108/28.07.2008 г., допълнено с писма вх. № 027-108-03/ 2008 г., 027-108-07/ 08/09/10 от 17.10.2008 г. на БНТ за изменение на:

1) индивидуална лицензия за телевизионна дейност № 300-00368/ 12.07.2001 г. за създаване на регионална телевизионна програма **БНТ МОРЕ**;

2) индивидуална лицензия за телевизионна дейност № 300-00369/ 12.07.2001 г. за създаване на регионална телевизионна програма **БНТ СЕВЕР**;

3) индивидуална лицензия за телевизионна дейност № 300-00370/ 12.07.2001 г. за създаване на регионална телевизионна програма **БНТ ПЛОВДИВ**;

4) индивидуална лицензия за телевизионна дейност № 300-00371/ 12.07.2001 г. за създаване на регионална телевизионна програма **БНТ ПИРИН**.

- Емилия Станева представи на вниманието на Съвета проектите на решения на СЕМ за обявяване на конкурс за издаване на лицензия за радиодейност в градовете Разград и Търговище (вх. № 013-300-22/21.10.2008 г., приложени към Протокол № 47). Поясни, че в окончателния вариант с оглед определения формат – общ(политематичен) е включила два абзаца, касаещи обосновката именно на избора на общ (политематичен) формат за трите конкурса. По тази причина е внесла проектите, за да бъдат окончателно огледани от СЕМ. Отделно би искала да се уточни, че категорично става въпрос за обявяване на конкретен формат (имало е коментари при обсъждането на форматите, че е добре форматите, които вече са развити на тези честоти, да бъдат подобни и обявените конкурси, но трябва да се има предвид, че програмите, които в момента се разпространяват, са музикални и с обявяване на конкурс с общ (политематичен) формат, означава, че дори радио оператор, който разпространява в момента музикална програма, трябва да създаде програма с общ (политематичен) формат). Емилия Станева прочете текста на едно от решенията – Решение № 180/14.10.2008 г. (за честота 106.0 MHz в Разград).

Райна Николова има единствено възражение, че в абзаца, в който се обяснява кои програми се излъчват в Разград, е казано „...и тези с временен режим на търпимост”. Предлага да се напише „по параграф 9а – че става дума за програмите. Още, когато се пояснява в следващия абзац „Съветът прецени, че с оглед възможността .....” според нея следва да се напише:

„Съветът прецени с оглед”, като отдолу с тирета да се изброят записаните текстове.

Бойчо Кулински приема така предложените проекти с предложенията на Райна Николова . Единствено очаква отговор от юристите дали е законосъобразно СЕМ да обяви конкурсите в ситуацията, в която се намира в момента СЕМ – трима от членовете в ротация (които няма да бъдат при провеждането на конкурсите) и т.н. Пита дали няма да бъде юридически атакуемо, примерно обявяването на тези конкурси. Той не е против обявяването на конкурси, единствено има известни опасения. **Райна Николова** каза, че няма никаква разлика в лицензионната дейност на СЕМ и в дейността на СЕМ по надзора, относно това в какъв състав е бил, когато е взимал тези две решения. От тази гледна точка няма никакво основание да се счита, че след като има пет гласа мнозинство, решенията не са удачни.

Маргарита Пешева приема аргументите на доц. Николова и смята, че СЕМ може да гласува решенията.

Мария Стефанова изрази мнението си, което е, че СЕМ няма никаква пречка да гласува и никой от съветниците не трябва да има никакви притеснения. Тя е имала притеснения до момента, когато се е зачитал гласът на Людмил Стайков. Сега вече няма притеснения.

Емилия Станева също счита, че за решенията на Съвета, конкретно за това, свързано с обявяване на конкурси, не се изисква квалифицирано мнозинство – от присъстващите членове на Съвета 50% от плюс един от тях, като вземат това решение, то е валидно. Членовете, които в момента са в „ротация”, законът изрично е определил, че до избор на нови членове, те продължават да осъществяват задълженията си, т.е. вземането на решения с тяхното гласуване се зачита. От тази гледна точка счита, че няма проблеми при вземането на решенията

Бойчо Кулински прие доводите и на Райна Николова и на Емилия Станева и всички останали.

СЕМ гласува със 7 гласа „за” поотделно окончателния текст на решения № №180, 181,182/14.10.2008 г. (по проекти на решения на СЕМ с вх. № 013-300-22/21.10.2008 г.) за обявяване на конкурс за издаване на лицензия за радиодейност за град Разград, област Разград. на честота 106.0 MHz; за град Разград, област Разград .на честота 106.9 MHz;. за град Търговище, област Търговище. на честота 107.4 MHz.

Емилия Станева изложи докладна записка (вх. № вх. № 013-958/21.10.2008 г., приложена към Протокол № 47), както следва:

I. Относно заявление с вх. № 027-153/ 15.10.2008 г. за издаване на удостоверение за регистрация за осъществяване на телевизионна дейност от ЕТ “Стел – 66- Стела Димитрова” – СЕМ гласува със 7 гласа „за” издаване на удостоверение за регистрация в съответствие с искането.

II. Относно заявление от „БАГРИ ТВ” ООД (027-137/ 04.09.2008 г.) за промяна на програмния профил и наименованието на програмата - СЕМ постанови със 7 гласа „за” решение, по силата на което да бъдат вписани промени в

регистрираните обстоятелства за телевизионния оператор „БАГРИ ТВ” ООД, а именно:

1. Да се промени наименованието на програмата от „БАГРИ ТВ” на „ЕМТВ” (Европейска музикална телевизия).

2. Да се помени програмния профил от специализиран (фолклорен) на специализиран – музикален.

III. Относно постъпило писмо от „МЕГАМИКС” ЕООД (вх.№ 013-914/03.10.2008 г), с което е заявена промяна в наименованието на оператора, както и е представена нова програмна схема – СЕМ взе решение със 7 гласа „за” да **допусне исканото изменение на регистрираните обстоятелства, като наименованието (фирмата) на оператора бъде променено от „МЕГАМИКС” ООД на „МЕГАМИКС” ЕООД.**

IV. Относно постъпило заявление от „Евроком АБЦ” АД за заличаване на регистрация на телевизионна програма (014-329-02/ 02.04.2008 г) – СЕМ взе решение със 7 гласа „за” заличаване на регистрацията на „Евроком АБЦ” АД на основание чл. 32 т 16 от ЗРТ.

По докл. записка от Емилия Станева (вх. № 013-953/20.10.2008 г., приложена към Протокол № 47):

По „А” - писма от Комисията за регулиране на съобщенията за изменения на разрешения за осъществяване на електронни съобщения

I. Писмо вх. № 027-150/ 13.10.2008 г. за изменение на притежаваните от „ОБЕРОН РАДИО МАКС” ЕООД разрешения:

- 1) разрешение 00251-01/ 17.07.2008 г. за град Разград
- 2) разрешение 00252-01/ 31.07.2008 за град Балчик
- 3) разрешение 00253-01/ 31.07.2008 за град Бяла
- 4) разрешение 00254-01/ 31.07.2008 за град Карнобат
- 5) разрешение 00255-01/ 31.07.2008 за град Левски
- 6) разрешение 00257-01/ 31.07.2008 за град Приморско
- 7) разрешение 00258-01/ 31.07.2008 за град Тетевен
- 8) разрешение 00259-01/ 31.07.2008 за град Троян
- 9) разрешение 00260-01/ 31.07.2008 за град Трявна
- 10) разрешение 00261-01/ 31.07.2008 за град Търговище
- 11) разрешение 00262-01/ 31.07.2008 за град Ябланица
- 12) разрешение 00263-01/ 31.07.2008 за град Карлово
- 13) разрешение 00264-01/ 31.07.2008 за град Априлци
- 14) разрешение 00265-01/ 31.07.2008 за град Обзор
- 15) разрешение 00266-01/ 31.07.2008 за град Разлог
- 16) разрешение 00267-01/ 31.07.2008 за град Несебър

За описаните по-горе от т.2 до т.16 разрешения дружеството „Оберон Радио Макс” ЕООД иска промяна в RDS кода – **свс 7 гласа „за” СЕМ дава съгласие КРС да** изменя разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване след решение на СЕМ.

1.4. По отношение на разрешение 1) – няма данни да е заявена промяна.

В придружителното писмо до КРС, с което ще се препратят решенията за даване на съгласие от страна на СЕМ за изменение на описаните по-горе разрешения, Съветът ще запита Комисията - дали е искано изменение за град Разград и ако е искано, да се приложат съответните доказателства.

II. По писмо вх. № 027-151/ 13.10.2008 г. за изменение на разрешение № 00761/ 21.07.2008 г. на БЪЛГАРСКОТО НАЦИОНАЛНО РАДИО.

(Изменението касае включването на две нови станции – Доспат и Елена).- със 7 гласа „за” СЕМ дава съгласие КРС да измени разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване.

III. По Писмо вх. № 027-149/ 13.10.2008 г. за изменение на следните разрешения:

- 1) Разрешение 00529/ 17.06.2008 г. на „БЪЛГАРСКА РАДИОКОМПАНИЯ” ООД за гр. Велико Търново. (Изменението касае промяна на фазовия център на антенно-фидерната система и промяна на мощности) – със 7 гласа „за” СЕМ дава съгласие КРС да измени разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване;
- 2) Разрешение 00572/ 17.06.2008 г. на „РАДИО ТАНГРА” ЕАД за гр. Велико Търново. (Изменението касае промяна на фазовия център на антенно-фидерната система) – със 7 гласа „за” СЕМ дава съгласие КРС да измени разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване; ;

IV. По писмо с вх. н-р 027-145-03/ 17.10.2008 г., с което се иска съгласие за изменение на разрешения на „РАДИО ТАНГРА” ЕАД за градовете – София (разрешение 00568/ 17.06.2008 г.), Пловдив (разрешение 00569/ 17.06.2008 г.), Варна (разрешение 00570/ 17.06.2008 г.), Бургас (разрешение 00571/ 17.06.2008 г.), Велико Търново (разрешение 00572/ 17.06.2008 г), Русе и Стара Загора и Благоевград.

(Изменението е свързано с промяна в наименованието от „РАДИО ТАНГРА” АД на „РАДИО ТАНГРА” ЕАД) – със 7 гласа „за” СЕМ дава съгласие КРС да измени разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване;.

V. Относно писмо с вх.№ 027-92-03/ 13.10.2008 г. , с което КРС уведомява СЕМ за наличието на свободен честотен ресурс и друга техническа информация за наземно аналогова радиоразпръскване на радиопрограми за гр. Девин. (Приложено е Решение 2051/ 18.09.2008 г.

В град ДЕВИН има две свободни честоти 88.5 MHz и 103.6 MHz) – СЕМ ще гласува решение на следващото заседание – на 28.10.2008 г.

ПО ТОЧКА „ЧЕТВЪРТА”:

- По докл. записка от Златка Георгиева (вх. № 014-657-05/13.10.2008 г.) относно АУАН № 55/27.06.2008 г. – СЕМ взе решение с 5 гласа „за” (Маргарита Пешева, Райна Николова не присъстваха при гласуването) за прекратяване на производството (предвид изложените обстоятелства по връчването на акта, отразени подробно в докладната);

- По докл. записка от Калина Чавдарова (вх. № 014-709-04/08.10.2008 г.) относно АУАН № 76/04.09.2008 г. – СЕМ гласува с 5 гласа „за” (Маргарита Пешева, Райна Николова не присъстваха при гласуването) решение да възложи на и.д. председателя да издаде НП с размер на имуществената санкция – 2000 (две хиляди) лева.
- По докл. записка от Калина Чавдарова (вх. № 014-717-06/20.10.2008 г.) относно АУАН № 79/24.09.2008 г. – СЕМ гласува с 5 гласа „за” (Маргарита Пешева, Райна Николова не присъстваха при гласуването) на оператора да бъде изпратено строго писмо, че следва да изпълнява програмните характеристики, заложи в индивидуалната лицензия за радио дейност № 010/16.04.2007 г. (в т. 6.1.1).

ПО ТОЧКА „ПЕТА”:

Въпросите по тази точка, заложи в докладни записки от дирекция „Мониторинг” , и отчетът на дирекцията за м. септември 2008 г. СЕМ отложи за следващото заседание на 28.10.2008 г. (вторник).

ПО ТОЧКА „ШЕСТА”:

Евгения Паланкова представи на вниманието на СЕМ проекта на Становище на СЕМ относно ЗИД на ЗРТ с нанесените корекции, съобразени с предложенията на Съвета. (вх. № 013-1120-39(07)/20.10.2008 г., приложен към Протокол № 47).

Маргарита Пешева подробно (както и доц. Николова) се е запознала предварително с проекта на становището, разглеждано подробно от Съвета на предишното заседание. Смята, че в този вид Съветът може да предостави на вниманието на КГОМ в НС. Тя лично, изказа благодарност на г-жа Паланкова за много професионалното отношение . Оценката ѝ е, че работата е свършена много експертно и професионално. Г-жа Паланкова се е съобразила с всичко, което Съветът е обсъждал на предишното заседание.

Милен Вълков е отсъствал от предишното заседание, когато е обсъждано становището, но се е запознал подробно с двата варианта и се присъединява към доц. Пешева и благодари на г-жа Паланкова. Смята още, че тя е хванала същността на нещата, които Съветът е дискутирал; то изразява волята и духа на Съвета. В този вариант той би подкрепил това становище като становище на СЕМ.

Мая Вапцарова също се присъедини към казаното и смята, че в този вид то може да бъде изпратено в КГОМ в НС.

Бойчо Кулински също смята, че може да бъде изпратено становището – приема всички основни неща, заложи в становището на СЕМ.

Милен Вълков направи процедурно предложение в четвъртък при срещата с КГОМ в НС, когато съветниците ще излагат аргументи, да бъде поканена и г-жа Паланкова.

Мария Стефанова смята, че това не е правомощие на СЕМ да кани на чужда територия някого, защото самите съветници са поканени; Съветът може да предложи на КГОМ, както е коригирал процедурното си предложение Милен Вълков, г-жа Паланкова да участва в срещата. Предложи Съветът да гласува този текст, в случай че няма други предложения, колебания, съмнения по него. Преди да го подложи на гласуване, отбеляза, че тя не подкрепя изцяло това становище и това е заявявала няколко пъти. Подкрепя тези части, които се отнасят до обществения интерес абсолютно безспорно, за правомощията на Съвета в прехода от аналогово към цифрово

разпространение. Категорично не може обаче, да се съгласи с другите основни тези, които се защитават в това становище. Ще го подпише по силата на две неща: първо, защото то трябва да бъде подписано от председателя и второ – ще го подпише с особено мнение. Това би искала да остане в протокола от заседанието на Съвета.

Бойчо Кулински поиска от г-жа Стефанова уточнение дали, след като има особено мнение по определени въпроси, дали целия текст на становището, което ще бъде с подписа ѝ, ще бъде подписано с „особено мнение“.

Мария Стефанова потвърди, че ще подпише с особено мнение; То не означава, че се подчинява на общата воля на Съвета. Затова го е изразила. Особеното мнение остава отразено в протокола, а документът ще бъде изпратен в НС. Има сериозни възражения по два пункта. Първият пункт е по § 9а, тъй като предварително съветниците са се споразумели далеч преди да се търси външен експерт за това становище, че този въпрос няма да бъде повдиган в това становище, но Съветът си е нарушил това решение. Второто ѝ основно възражение е по отношение правомощията на председателя. Както и на миналото заседание е казала, изречението, че „застрашава свободата на словото“ – това не може да преглътне и то ще остане в протоколите.

Милен Вълков апелира председателят да подложи на гласуване становището, а който от съветниците „си има други мнения, това е негово право и задължение да ги каже по съответния начин“.

СЕМ гласува с 5 гласа „за“, 1 глас „въздържал се“ (Мария Стефанова), 1 неприсъствал при гласуването (Райна Николова) Становище на СЕМ относно ЗИД на ЗРТ, което ще бъде предоставено на вниманието на КГОМ в НС.

ПО ТОЧКА „РАЗНИ“:

- По устен доклад от Веселина Петрова относно семинар по въпроси, свързани с обществени поръчки СЕМ взе решение Златка Георгиева да участва в семинара, който ще се проведе на 19-ти и 20-ти ноември, т.г., при заплащане на такса за участие в размер на 280 (двеста и осемдесет) лева.
- СЕМ прие поканата от АБРО за участие в дискусиите, организирани от Институт „Отворено общество“ във връзка с предстоящото въвеждане на Директива 200007/65/ЕО в българското законодателство. В дискусиите ще участват членове на СЕМ и представители от дирекциите „Правни дейности“ и „Лицензиране“. (Датите, темите и графика са отразени в поканата от АБРО с вх. № 013-147-21(07)/20.10.2008 г. По предложение на Мария Стефанова който от съветниците има желание да участва по дадена тема, няма да участва в заседанието на СЕМ, но ще присъства при обсъждането на темата в организираниите дискусии от институт „Отворено общество“
- СЕМ ще разгледа офертите за медия клипинг на следващото заседание (на 28.10.2008 г.).
- СЕМ гласува командировката на генералния директор на БНР г-н Валерий Тодоров в Букурещ, Румъния, за участието му в честванията на 80-годишнината на румънското радио, в периода 29.10.2008 г. – 01.11.2008 г. (писмо от БНР с вх. № 013-296-11/21.10.2008 г.)

Приложени документи към Протокол № 47:

1. Докладна записка от М. Стефанова и доц. М. Пешева с вх. № 013-754-03/20.10.2008 г.
2. Писмо от КРДОПБГДСРСБНА с вх. № 013-754-04/21.10.2008 г.
3. Докладна от Е. Станева с вх. № 027-108-11/21.10.2008 г.

4. Решения с №№ 180, 181 и 182/14.10.2008 г. за обявяване на конкурси за издаване на лицензии за радио дейност за Разград (2 честоти) и за Търговище (1 честота) с вх. № 013-300-22/21.10.2008 г.
5. Докладна от Е. Станева с вх. № 013-958/21.10.2008 г.
6. Докладна от Е. Станева с вх. № 013-963/20.10.2008 г.
7. Проект на Становище на СЕМ относно ЗИД на ЗРТ с вх. № 013-1120-39(07)/20.10.2008 г.
8. Докладна записка от Зл. Георгиева с вх. № 014-657-05/13.10.2008 г. относно АУАН № 55/27.06.2008 г.
9. Докладна записка от К. Чавдарова с вх. 0 014-709-04/08.10.2008 г. относно АУАН № 76/04.09.2008 г.
10. Докладна от К. Чавдарова с вх. № 014-717-06/20.10.2008 г. относно АУАН № 79/24.09.2008 г.
11. покана за участие в дискусии от АБРО с вх. №013-147-21(07)/20.10.2008 г.
12. Писмо от БНР относно командировка на В. Тодоров с вх.- № 013-296-11/21.10.2008 г.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Бойчо Кулински	Лилия Райчева	отсъства
Людмил Стайков	Маргарита Пешева	.....
Мая Вапцарова	Милен Вълков	.....
Райна Николова	Стефан Димитров	.....
Мария Стефанова		
и.д.Председател		